

Sygn. akt IV 1 Ka 78/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2015 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział IV Karny - Odwoławczy, Sekcja ds. postępowań szczególnych i wykroczeń w składzie:

Przewodniczący: SSO Andrzej Almert

Protokolant: sekretarz sądowy Karolina Śpiewak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 maja 2015 roku sprawy

J. S.

obwinionego o wykroczenie z art. 96 § 1 pkt 5 kw w zw. z art. 66 ustawy Prawo o ruchu drogowym

z powodu apelacji wniesionej przez obwinionego,

od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie, Wydział IX Karny z dnia 29 grudnia 2014 roku, sygn. akt IX W 843/14/K

zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że na mocy art. 62 § 3 kpw w zw. z art. 5 § 1 pkt 1 kpw uniewinnia obwinionego J. S. od popełnienia zarzucanego mu czynu, a na mocy art. 118 § 2 kpw kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IV 1 Ka 78/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 grudnia 2014 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt IX W 843/13/K, Sąd Rejonowy dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie, IX Wydział Karny, uznał J. S. za winnego tego, że w dniu 11 maja 2015 roku około godziny 19:00 w B., na autostradzie (...), kierując zespołem pojazdów składającym się z ciągnika siodłowego marki M. o numerze rejestracyjnym (...) oraz naczepy marki S. o numerze rejestracyjnym (...), podczas kontroli drogowej nie posiadał wymaganego wyposażenia pojazdu w postaci trójkąta ostrzegawczego – co stanowiło wykroczenie z art. 96 § 1 pkt 5 kw i za to na mocy tego przepisu wymierzył mu karę grzywny w kwocie 200 zł. Ponadto, na zasadzie art. 118 § 1 kpw zasądził od obwinionego koszty postępowania w wysokości 120 zł, na co złożył się ryczałt w wysokości 100 zł i opłata od kary 20 zł.

Od tego wyroku apelację wniósł osobiście obwiniony, zarzucając obrazę prawa materialnego i błąd w ustaleniach faktycznych, a w uzasadnieniu wskazując, że miał jeden trójkąt ostrzegawczy – a oprócz niego także inne urządzenia tego rodzaju. Ponadto obwiniony podniósł argument, że naczepa i pojazd są jednym pojazdem drogowym, a ukarano go za czyn, którego się nie dopuścił. W konkluzji J. S. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i odstąpienie od kary lub umorzenie postępowania, albo o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Odwoławczy zważył co następuje:

Apelacja obwinionego okazała się oczywiście zasadna w całości – zaś jej argumentacja była trafna. W konsekwencji musiała ona doprowadzić do uniewinnienia obwinionego.

Sąd Odwoławczy stwierdził, że obwiniony – choć nie jest prawnikiem i nie potrafi w profesjonalny i całkowicie jasny sposób formułować swoich argumentów – wykazał się znacząco większą znajomością przepisów ruchu drogowego, niż oskarżyciel publiczny i Sąd Rejonowy.

W niniejszej sprawie oczywistym było, że J. S. żadnego wykroczenia nie popełnił. Zgodnie z § 11 ust. 1 pkt 13 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 31 grudnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych pojazdów oraz zakresu ich niezbędnego wyposażenia (wydanym na podstawie art. 66 ust. 5 prd), pojazd samochodowy wyposaża się w trójkąt do ustawiania na drodze, przeznaczony do ostrzegania o obecności unieruchomionego pojazdu. Z kolei w myśl art. 2 pkt 33 prd, pojazd samochodowy to pojazd silnikowy, którego konstrukcja umożliwia jazdę z prędkością przekraczającą 25 km/h, z wyłączeniem ciągnika rolniczego.

Przyczepa bądź naczepa stanowiąca część zespołu (pojazdu członowego) nie jest zaś pojazdem silnikowym – a zatem nie dotyczy jej wymóg wyposażenia w trójkąt ostrzegawczy i nie mogło być mowy o tym, aby obwiniony popełnił w tym zakresie jakikolwiek czyn zabroniony (bezsprzecznym było wszakże, że posiadał jeden trójkąt ostrzegawczy, przypisany do ciągnika siodłowego).

I dlatego, Sąd Odwoławczy, procedując na zasadzie art. 437 § 2 kpk w zw. z art. 109 § 2 kw, na mocy art. 62 § 3 kpw w zw. z art. 5 § 1 pkt 2 kpw zaskarżony wyrok zmienił i uniewinnił obwinionego.

Na marginesie należało zaś zauważyć - iż nawet gdyby Sąd Rejonowy nie obraził prawa materialnego i obwiniony hipotetycznie powinien posiadać dwa trójkąty ostrzegawcze, to skoro miał na wyposażeniu pojazdu inne urządzenia ostrzegawcze nie wymagane przepisami (w tym zapewniające większy stopień bezpieczeństwa, niż to wymagane - np. lampa sygnalizacyjna), mogące zastąpić ów trójkąt, to jego zachowaniu w ogóle nie można byłoby przypisać jakiegokolwiek szkodliwości społecznej – a zatem nie byłoby ono wykroczeniem. Nadto - niezależnie od faktu, że wobec treści wyroku Sądu Okręgowego całość kosztów postępowania ponosi Skarb Państwa, - Sąd Rejonowy wadliwie obliczył również wysokość opłaty od wymierzonej kary – ustalając ją na 20 złotych, gdy minimalna opłata od kary grzywny wynosi złotych 30.